

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/120/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119200171
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4119200171.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: C. K., narodený XX. XX. XXXX, bytom G. Q. XX, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. CIMRÁK s.r.o., so sídlom Štefánikova 7, Nitra, IČO: 36 868 876, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie sumy 886,44 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 25. júla 2022 č.k. 16C/2/2019-343 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti (výrok IV.), v časti trov konania (výrok V.) a v časti trov štátu (výrok VI.) p o t v r d z u j e .

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 36,52 eura (výrok I.), náhradu trov konania v tejto zastavujúcej časti stranám sporu nepriznal (výrok II.). Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 36,52 eura od 03. 02. 2018 do 06. 04. 2021 do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok IV.). Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím (výrok V.) a štátu priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím (výrok VI.).

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobca ako poistník a žalovaný ako poisťovateľ, uzavreli dňa 19. 01. 2005 poistnú zmluvu, ktorej predmetom bolo investičné životné poistenie, vrátane úrazového poistenia a pripoistenia so začiatkom poistenia od 20. 01. 2005 do 19. 01. 2031, teda na poistnú dobu 26 rokov. V rámci úrazového poistenia bola dohodnutá poistná suma vo výške 100 000 Sk v prípade smrti následkom úrazu, v prípade trvalých následkov úrazu - príslušné % zo poistnej sumy vo výške 100 000 Sk, poistná suma vo výške 100 Sk (3,32 eura) titulom denného odškodného počas nevyhnutného liečenia a poistná suma vo výške 100 Sk (3,32 eura) titulom denného odškodného pri pobyte v nemocnici.

1.1.1. Žalobca utrpel dňa 20. 05. 2016 úraz spôsobený pošmyknutím a udretím ľavého ramena s diagnostickým záverom Contusio AHS 1.sin. Po absolvovaní vyšetrenia na magnetickej rezonancii bol diagnostikovaný žalobcovi záver, a to totálna disrupcia kritického segmentu šlachy MSS v celej hrúbke s retrakciou vlákien gr. II - III. podľa D., tuková atrofia MSS 67% - I. IV., chronická tendinopatia

zachovanej inzercie šľachy, parciálna disrupcia inzercie šľachy MIS s extenziou do myotendinózne jункcie, chronická inzercionálna tendinopatia šľachy MSC a fryaing inzercie šľachy MTM. Z popisu ďalej rezultovali deg. zmeny s drobnými geódami v oblasti veľkého tubercula, subdeltoidálna a subakrominálna bursitis s minim. náplňou burzy, subkorakoidálna bursitis, artróza akromioklavikulárneho skĺbenia. Práceschopnosť žalobcu trvala odo dňa 23. 05. 2016 do 06. 05. 2017.

1.1.2. Žalobca predložil znalecký posudok MUDr. C. D., PhD., zo záverov ktorého vyplýva, že funkcia ľavého ramenného kĺbu nie je v poriadku, poškodený má obmedzený pohyb a bolesti pri pohybe v ľavom ramene. Zranenia a následná operácia zanechali trvalé následky.

1.1.3. Žalovaná plnila titulom poistnej zmluvy sumu 56,44 eura za 17 dní nevyhnutnej doby liečenia.

1.1.4. Zo záverov znaleckého posudku MUDr. G. W. č. 28/2020 vyplýva, že poškodený (žalobca) trpel i výraznou degeneráciou nadhremeňového svalu vľavo, pričom iné úrazové zmeny v oblasti ľavého ramena neboli popisované. Znalec konštatoval, že vzhľadom na poúrazové zmeny staršieho dáta a nález chronických degeneratívnych zmien na vyšetrení magnetickou rezonanciou, lekár indikujúci operačný výkon použil oprávnenie termín degenerácie nadhremeňového svalu vľavo. Keďže vzhľadom na degeneratívu sa nedala manžeta ošetriť miniinvazívne, bol prevedený otvorený pokus zošitie manžety otvorenou cestou. Obvyklá doba nevyhnutnej liečby následkov úrazu, aký utrpel žalobca, je v obdobných prípadoch 4 až 5 mesiacov. Znalec urobil záver, že reálna doba liečenia ľavého ramena žalobcu bez intervalov medzi rehabilitáciami a operačným zákrokom je 95 dní.

1.1.4.1. Znalec MUDr. W. doplnil znalecký posudok argumentáciou, v zmysle ktorej upriamil pozornosť na absenciu komplikácií, ktoré žalobca ani nemal, avšak liečenie bolo podľa jeho názoru predĺžené v dôsledku degeneratívnych zmien šliach ramenného pletenca. Tento fakt podopiera nie zaujatosť znalca, ale čistý fakt o chronickom ochorení ramena, kde už zlyhala akákoľvek liečba. Rovnako doplnil, že aktívna liečba dátumovo prebiehala od 20. 05. 2016 do 05. 06. 2016 (17 dní), od 06. 06. 2016 do 13. 07. 2016 (48 dní) a od 24. 07. 2016 do 18. 06. 2016, čiže celkovo 84 dní. Vo vzťahu k ďalším 11 dňom v znaleckom posudku uviedol, že neprebíhala aktívna, ale len pasívna liečba.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 54 ods. 1, ods. 2, § 788 ods. 1, ods. 3, § 517 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 3 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády“).

1.3. Súd prvej inštancie zamerl predovšetkým svoju pozornosť na preskúmateľnosť, použiteľnosť a presvedčivosť súkromného znaleckého posudku vypracovaného MUDr. D.. Žalovaná tento znalecký posudok spochybnila v podanom odpore proti platobnému rozkazu dôvodiac, že znalec sa vôbec nevyjadril k nevyhnutnej dobe liečby, nezaoberal sa pomerom doby liečby za úraz a liečby za degeneratívne zmeny. Dospel k záveru, že predmetný znalecký posudok nie je dostatočne spôsobilým dôkazom na preukázanie nároku žalobcu, a to predovšetkým pre absenciu odborne dôležitých otázok pre toto konanie, ktoré majú zásadný dosah na právne posúdenie veci. MUDr. D. sa nevyjadril k nevyhnutnej dobe liečby, nezohľadnil degeneratívne zmeny zistené pri liečení následkov pracovného úrazu. Následne osobitne znalec nevyhodnotil skutočnosť, ako degeneratívne zmeny mohli ovplyvniť dĺžku práceneschopnosti žalobcu, aká doba liečenia mohla pripadať na liečbu pracovného úrazu bez prítomnosti degeneratívnych zmien. Nezohľadnenie degeneratívnych zmien a ich vplyv na dĺžku liečby je kľúčovou otázkou tohto konania, opomenutím ktorých je znalecký posudok neúplný a nepresvedčivý.

1.4. Pri rozhodovaní v danej veci súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku MUDr. G. W., ktorý ustálil, že reálna doba liečenia bola u žalobcu celkovo 95 dní, ktorá zodpovedá nevyhnutnej dobe liečby. Poukázal tiež na článok 1 bod 5 písm. c) Všeobecných poistných podmienok, podľa ktorého do poistnej ochrany nie sú zahrnuté zhoršenie choroby následkom úrazu, preto aj prípadná obvyklá doba nevyhnutnej liečby (otázka pod písmenom h) znaleckého posudku) mohla byť 4 až 5 mesiacov, ale z dôvodu predĺženia doby liečenia na podklade degeneratívnych zmien v ramennom zhybe vľavo, nie však z dôvodu existencie následkov samotného pracovného úrazu. Predĺženie doby liečby sa podľa záverov znalca konštatuje v oboch konzultačných listoch posudzujúcich lekárov.

1.5. So závermi znaleckého posudku MUDr. W. sa nestotožnil žalobca. Namietal nesplnenie formálnych, materiálnych požiadaviek na znalecký posudok a preto ho nie je možné považovať za zákonný dôkaz. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku s touto námietkou vysporiadal a dospel k záveru, že znalec doplnil znalecký úkon, odstránil metodické alebo formálne chyby, čím konvalidoval formálne nedostatky znaleckého posudku. Dodal, že skutočnosť, že sa žalobca nestotožňuje so znaleckým posudkom, tento nerobí nepreskúmateľný a nepoužiteľný, keďže práve nie je úplne v jeho prospech. Znalecký posudok bol v konaní vypracovaný práve za účelom odstránenia pochybností o nevyhnutnej dobe liečby, ktorá je však dobou, kedy liečba naozaj aktívne aj prebiehala a to formou vyšetrení alebo poskytnutím medikamentózne liečby alebo inou obdobnou formou na dosiahnutie účelu liečby, ktorým je odstránenie následkov úrazu alebo choroby.

1.5.1. Okrem iného, právny zástupca žalobcu spochybňoval nesplnenie úlohy odpovedať jasne, či liečenie žalobcu bolo predĺžené z dôvodu komplikácií. K tejto námietke sa vyjadril znalec, ktorý súhrnne objasnil, že komplikácie spomenuté nikde neboli, ale liečenie bolo práve predĺžené v dôsledku degeneratívnych zmien ramenného pletenca, čo súd považoval za relevantné vysvetlenie. Okrem toho, právny zástupca žiadal vysvetliť, niečo čo ani nebolo predmetom znaleckého posudku, žalobca mal komplikácie v dôsledku chronického ochorenia, nie komplikácie v pravom slova zmysle z dôvodu pracovného úrazu. Potom treba striktno diferencovať medzi komplikáciami v dôsledku úrazu a komplikáciami v dôsledku zanedbania zdravotného stavu zo strany žalobcu, ktorý tak nemôže ísť na úkor žalovanej, ktorá takýto stav objektívne nemohla zaviniť.

1.5.2. Ďalšia námietka žalobcu smerovala k vyjadreniu znalca, ktorý presne špecifikoval konkretizáciu časových intervalov, kedy prebiehala aktívna liečba, ktorá doba bola napokon zhodná s uzavretím poisťnej udalosti zo strany žalovanej. Jeho špecifikáciu súd prvej inštancie neposudzoval ako doplnenie znaleckého posudku, preto nemusela mať formu dodatku k znaleckému posudku tak ako to vyžaduje § 17 ods. 8 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, ale viac-menej iba o vysvetlenie určitej časti záveru znaleckého posudku. Vysvetlenie vôbec neobsahovalo nejaké nové skutočnosti, skôr len precizovalo už urobený záver znalca, čo je dôvodom prečo nejde o doplnenie znaleckého úkonu, ku ktorému by bolo potrebné pripojiť znaleckú doložku s uvedením čísla úkonu, pod ktorým je úkon zapísaný v denníku.

1.6. Na základe týchto skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, pretože nepredložil žiadne relevantné dôkazy v podobe lekárskeho správ, ktoré by bez pochyb preukazovali dôvodnosť jeho skutkového tvrdenia, že bez toho, aby došlo k pracovnému úrazu by žalobca obmedzený v pohybe ramenného kĺbu a neexistovali by ani ďalšie ťažkosti, ktoré sa u žalobcu vyskytli v spojení s týmto úrazom a ktoré pretrvávajú (napr. narušenie obvyklého spôsobu života žalobcu po zranení, či obmedzenie žalobcu pri každodenných úkonoch). Takéto skutkové tvrdenia považoval súd prvej inštancie za nesubstancované, a čisto hypotetické, pretože žalobca nemôže tvrdiť niečo, čo ani nevie dôkazne preukázať a podložiť. To, že nebol liečený pred pracovným úrazom vo svojej podstate nič nemení na zisteniach znalca a posudkových lekárov, ako aj lekára, ktorý v prepúšťacej správe po hospitalizácii uviedol „ošetrenie chron. ochorenia ramen.“, čo znalec reflektoval do zistenia o poúrazových zmenách staršieho dáta.

1.7. Žalobca tak mal celkovo nárok na poistné plnenie za 95 dní, ktoré poistné plnenie titulom denného odškodného počas nevyhnutnej doby liečby mu bolo z veľkej časti poskytnuté pred podaním žaloby (celkovo za 84 dní) a čiastočne po vykonaní znaleckého dokazovania dňa 07. 04. 2021 (čo zhodne uviedli na pojednávaní zástupcovia strán sporu), žalovaná pristúpila k úhrade poistného plnenia za ďalších 11 dní, čo zodpovedalo výsledku znaleckého dokazovania, ktoré súd vo veci vykonal. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

1.8. V priebehu konania vzal žalobca čiastočne žalobu späť, a to v časti istiny v sume 36,52 eura z dôvodu plnenia žalovanej, priznal súd prvej inštancie žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 36,52 eura od 03. 02. 2018 do 06. 04. 2021.

1.9. Súd prvej inštancie o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Konštatoval, že žalovaná bola v konaní úplne úspešná (žalobca dosiahol úspech len v časti príslušenstva, ktorý sa nezapočítava do úspechu v merite veci), vzhľadom nato, že súd žalobu čo do istiny úplne zamietol a žalobca nedosiahol žiaden materiálne merateľný úspech, súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov

konania proti žalobcovi v rozsahu 100%. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd v konaní nezistil okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP, keďže tieto súd v konaní nezistil, ani ich existenciu netvrdili strany sporu.

1.10. Zároveň rozhodol aj o náhrade trov štátu, a to na základe výsledku sporu. Keďže v konaní bol žalobca neúspešný, zaviazal ho k náhrade trov štátu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), ďalej že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Vytýka súdu prvej inštancie, že neakceptoval žalobcom predložený znalecký posudok MUDr. D. ako dôkaz a napriek tomu mu vyčíta, že neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení. Na druhej strane akceptoval závery znaleckého posudku MUDr. W., ktorý určil nevyhnutnú dobu liečenia kumulatívne na 95 dní. Súdu prvej inštancie tiež vytýka, že akcentoval čl. 1 bod 5 písm. c/ Všeobecných obchodných podmienok žalovanej. Tieto závery súdu prvej inštancie považuje za značne subjektívne, nesprávne a vychádzajúce z nezákonných dôkazov a z nesprávne zisteného skutkového stavu.

2.2. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil znalecký posudok MUDr. D., ktorý v závere jasne a zrozumiteľne uviedol, že žalobca sa liečil od 20. 05. 2016 do 06. 05. 2017, čo priamo odporuje argumentácii súdu. Nestotožnil sa tiež so záverom súdu prvej inštancie, že doba liečenia nemusí byť zhodná s dobou práceneschopnosti. Z lekárskeho správ jednoznačne vyplýva, že narušenie zdravotného stavu žalobcu bolo veľmi závažné. Nie je možné dávať žalobcovi na ľarchu, že poslúchol odborne spôsobilé osoby ohľadom metódy liečenia jeho zranenia. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca sám umelo naťahoval dobu liečenia tým, že by sa nepodriaďoval liečbe.

2.3. Súdu prvej inštancie tiež vytýka, že nevykonal výklad čl. 8 ods. 4 všeobecných obchodných podmienok žalovanej ako celku, ktorý výklad mal vykonať komplexne, nie oddeliť jednotlivé pojmy a vykladať ich jednotlivo bez kontextu. Práve z kontextu tohto ustanovenia totiž vyplýva, že nevyhnutná doba liečenia sa má preukazovať lekárskou správou a dokladom o pracovnej neschopnosti. Preto je zjavné, že nie je možné ponechať na vôľu poisťovateľa určiť, či liečba bola nevyhnutná alebo nie (rozhodnutie NS ČR sp.zn. 32Obdo 284/2005).

2.4. Znalecký posudok MUDr. W. nepovažuje odvolateľ za legitímny, nakoľko v čase jeho vyhotovenia trpel viacerými nedostatkami, ako najmä absencia prehlásenia znalca podľa § 209 ods. 2 CSP, absencia uvedenia výpočtu podkladov, z ktorých znalec vychádzal, pričom prvý nedostatok znalec odstránil na základe výzvy súdu. Druhý nedostatok tiež mal znalec odstrániť na základe výzvy súdu. Ide o elementárne pochybenie znalca ktoré spochybňuje jeho odbornosť pri vyhotovovaní predmetného posudku. Je si však vedomý toho, že tento formálny nedostatok nemusí mať vplyv na jeho závery, ale práve forma a proces je to, čo zaručujú stranám rovnaký prístup k spravodlivosti a záruku preskúmateľnosti.

2.5. Odvolateľ ďalej namieta, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy, a to výsluch znalca MUDr. W.. Súd prvej inštancie tento dôkaz znemožnil žalobcovi vykonať, nakoľko mu vo rozpore so zákonom uložil preddavkovú povinnosť na trovy dôkazu a to napriek tomu, že žalobca je v konaní oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Súd prvej inštancie týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi uplatňovať jeho procesné práva takým zásadným spôsobom, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

2.6. Vzhľadom na dôvody odvolania, je i výrok o náhrade trov konania nesprávny, nakoľko sa žalobca domnieva, že predmetný rozsudok je v napadnutej časti len nezákonný a teda aj s tým priamo súvisiace procesné rozhodnutia o trovách konania. Taktiež namieta i výrok o náhrade trov štátu.

2.7. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca požiadal, aby odvolací súd upovedomil ho o mieste a čase verejného vyhlásenia rozhodnutia prostredníctvom jeho právneho zástupcu.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že na rozdiel od žalobcu považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, majúce oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom jeho závery sú riadne odôvodnené, čím je rozsudok presvedčivý a preskúmateľný.

3.1. K žalobcom namietanej neakceptácii záverov znaleckého posudku MUDr. D. súdom prvej inštancie uviedol, že tento posudok bol vypracovaný za účelom posúdenia zdravotného stavu na stanovenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, čo sú nároky na náhradu škody, odlišné od uplatneného nároku v tomto konaní. V danom konaní je predmetom plnenie z poistnej zmluvy titulom denného odškodného za nevyhnutné liečenie následkov úrazu. MUDr. D. iba konštatuje dobu trvania liečenia a dobu práceneschopnosti bez bližšieho zdôvodnenia a stanovil ju v súvislosti s hodnotením nárokov bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Poukázal na znenie čl. 8 ods. 4 všeobecných podmienok, podľa ktorého sa denné odškodné počas doby nevyhnutného liečenia poskytuje najdlhšie počas doby trvania práceneschopnosti z dôvodu úrazu. Denné odškodné sa vypláca najdlhšie počas doby jedného roka odo dňa úrazu. Vzhľadom na potvrdené degeneratívne zmeny v poranenom ramennom kĺbe žalobcu, ktoré nemajú súvis so vznikom úrazu, nebolo priznané poistné plnenie za celú dobu liečenia, ale len za dobu nevyhnutného liečenia. Žalobca závery znaleckého posudku MUDr. W. spochybnil už v priebehu konania na súde prvej inštancie, pričom súd prvej inštancie sa s týmito námietkami jednoznačne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 49-52.

3.2. K nevykonaniu žalobcom navrhnutého dôkazu, vyluchu znalca G.. W., v dôsledku nezaplatenia preddavku na tento znalecký úkon zo strany žalobcu, poukázal na komentár k ustanoveniu § 253 Civilného sporového poriadku a v tomto kontexte bol postup súdu správny .

3.3. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovanej iba dodal, že zo znaleckého posudku MUDr. D. vyplýva doba liečenia, iba v ňom absentuje termín „nevyhnutná“. Lipnutie na takomto formalizme je ústavne neudržateľné. K výkladu čl. 8 ods. 4 všeobecných poistných podmienok odkazuje na svoju argumentáciu v podanom odvolaní. Opätovne poukazuje na formálne nedostatky znaleckého posudku MUDr. W.. Opätovne vytyka súdu prvej inštancie, že mu znemožnil vykonať dôkazy, potrebné pre rozhodnutie vo veci samej, a to vyluch znalca G.. W., keď mu vyrubil preddavok na tento úkon napriek tomu, že bol v konaní oslobodený od platenia súdnych poplatkov.

4.1. Žiada zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a oznámiť mu termín verejného vyhlásenia rozhodnutia.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené a dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Predmetom konania v danej veci bol nárok žalobcu na zaplatenie poistného plnenia, vyplývajúceho z poistnej zmluvy „investičné životné poistenie“, ktoré uzavrel žalobca so žalovanou dňa 19. 01. 2005. Dňa 20. 05. 2016 utrpel žalobca pracovný úraz, v dôsledku čoho bol práceneschopný od 20. 05. 2016 do 05. 05. 2017. Žalovaná plnila titulom poistného plnenia z tejto poistnej zmluvy 278,88 eura za dobu nevyhnutného liečenia 84 dní. Neskôr plnila ešte sumu 36,52 eura za 11 dní.

6.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie o zaplatenie sumy 36,52 eura zastavil, žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 36,52 eura od 03. 02. 2018 do 06. 04. 2021 a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi a štátu priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu. Dôvodil v podstate tým, že zo znaleckého posudku MUDr. Frajku vyplýva nevyhnutná doba liečby žalobcu, ktorá bola v rozsahu 84 dní aktívnej liečby a 11 dní pasívnej liečby. Za toto obdobie žalovaná žalobcovi vyplatila poistné plnenie.

6.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil žalobca, ktorý v podanom odvolaní namietal neakceptovaním ním predloženého znaleckého posudku MUDr. D., namietal závery znaleckého dokazovania MUDr. W., ako aj formálne nedostatky tohto znaleckého dokazovania. Vytýkal súdu prvej inštancie, že mu znemožnil prístup k spravodlivému rozhodnutiu tým, že mu znemožnil vykonať ním navrhovaný výsluch znalca MUD. W. tým, že mu vyrubil preddavok na vykonanie tohto dôkazu.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré odvolateľ môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

10. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalobcom, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v pomerne podrobnom a rozsiahlom odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania

a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje, neznamená, že jeho odôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie ustanovenie § 220 CSP. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu žalobcu zamietol. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

12. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd iba dodáva, že v konaní nebolo spornou skutočnosťou, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá poisťná zmluva „investičné životné poistenie“, kde v čl. 8, ods. 4 sú upravené podmienky pre plnenie poisťovateľa v prípade poistnej udalosti. Jednoznačne z tohto ustanovenia vyplýva, že denné odškodné sa poskytuje počas doby nevyhnutného liečenia. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku sa podrobne zaoberá aj inštitútom „nevyhnutné liečenie“ a tiež aj týmto ustanovením všeobecných poisťných podmienok žalovanej. Odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie, týkajúceho sa vysvetlenia pojmu „doba nevyhnutného liečenia“ stotožnil a tento jeho záver považuje za správny a zákonný. Sám žalobca vo vyjadrení podanom k vyjadreniu žalovanej uznal, že v znaleckom posudku MUDr. D. absentuje pri dobe liečenia a práceneschopnosti termín „nevyhnutná“. Lipnutie na takomto formalizme považuje za ústavne neudržateľné. Na druhej strane žalobca vytýka znaleckému posudku MUDr. W. práve formálne nedostatky tohto posudku, ktoré nemajú absolútne žiadny vplyv na jeho závery, pričom tieto formálne nedostatky znalec aj na výzvu súdu prvej inštancie odstránil. Bol to práve znalec, MUDr. W., ktorého do konania ustanovil súd prvej inštancie, ktorý v závere podaného znaleckého posudku poukazuje aj na degeneratívne zmeny ramena žalobcu. Znalec v písomnom vyjadrení k námietkam strán sporu, určil dobu aktívnej liečby dátumovo od 20. 05. 2016 do 05. 06. 2016 (17 dní), od 06. 06. 2016 do 13. 07. 2016 (48 dní) a od 24. 07. 2016 do 18. 06. 2016 (19 dní), spolu 84 dní a 11 dní, kedy prebiehala pasívna liečba. Z uvedeného záveru znalca vyplýva, že znalec sa zaoberal nevyhnutnou dobou liečenia zranení utrpených v dôsledku pracovného úrazu, túto dátumovo aj určil a keďže ide o odbornú otázku, riešenie ktorej je v kompetencii znalca, súd prvej inštancie sa správne týmto záverom riadil a na základe tohto záveru správne právne rozhodol.

12.1. Odvolací súd, stotožniac sa so závermi súdu prvej inštancie, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za dostatočné, preskúmateľné, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej zamietajúcej časti potvrdil. Zároveň sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie o náhrade trov konania strán sporu a trov štátu.

13. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami uvedenými v podanom odvolaní.

13.1. V podanom odvolaní žalobca namieta, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil závery znaleckého posudku MUDr. D..

13.1.1. Odvolací súd k tejto námietke iba poznamenáva, že MUDr. D. vypracoval znalecký posudok na základe žiadosti žalobcu vo veci o náhradu škody pri poškodení zdravia, t.j. bodové hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Predmetom konania v danej veci je však nárok žalobcu vyplývajúci z poisťnej zmluvy životného poistenia, ktorý nárok sa týka odškodnenia za nevyhnutnú dobu liečenia. MUDr. D. sa v predmetnom znaleckom posudku nezamerá na nevyhnutnú dobu liečenia, určil iba dobu liečby a práceneschopnosti, pričom o výsledkoch vyšetrenia magnetickou rezonanciou, ktorá práve odhalila degeneratívne zmeny ramena žalobcu, sa vôbec nezmieňuje, pretože celý znalecký posudok je zameraný na hodnotenie zdravotného stavu žalobcu, poškodenie zdravia pri úraze, bodové hodnotenie a následky, ktorá musí žalobca po úraze znášať. Až komplexný posudok MUDr. W., poukázal aj na tieto degeneratívne zmeny v dôsledku ktorých sa liečenie a práceneschopnosť žalobcu predĺžila. Uviedol, že obvyklá doba nevyhnutnej liečby následkov úrazu, aký utrpel žalobca, je 4 až 5 mesiacov. U žalobcu konkrétne dátumovo určil dobu nevyhnutnej liečby. Iba samotná skutočnosť, že žalobca sa s týmto záverom nestotožnil, nemôže viesť ku konštatovaniu nesprávnosti a nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. Obaja znalci konštatovali následky pracovného úrazu, dobu liečenia, avšak znalec MUDr. D. nezohľadnil degeneratívne zmeny ramena žalobcu, ktorú skutočnosť už zohľadnil

znalec MUDr. W. Vzhľadom na poisťné podmienky, ktoré jednoznačne stanovujú odškodné za dobu nevyhnutnej liečby, odvolací súd sa preto stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, ktorý zohľadnil práve odškodnenie za nevyhnutnú dobu liečby, ktorú určil znalec MUDr. W.. Aj odvolací súd sa prikláňa k záveru, že do doby nevyhnutnej liečby nie je možné započítať predĺženie liečenia v dôsledku aj degeneratívnych zmien ramena žalobcu. S námietkou žalobcu o neakceptovaní znaleckého posudku MUDr. D. súdom prvej inštancie, sa súd v napadnutom rozsudku riadne vyporiadal, svoje rozhodnutie aj v tejto časti jasne a presvedčivo zdôvodnil. Súd prvej inštancie poskytol aj výklad pojmu „nevyhnutná liečba“, vychádzajúc pritom z pojmu ustálenému v trestnom zákone. Odvolací súd preto námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú.

13.2. Odvolateľ ďalej namieta formálne nedostatky znaleckého posudku MUDr. W..

13.2.1. Odvolací súd k tejto námietke poukazuje na podrobné odôvodnenie uvedené v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie v bode 49. K tejto námietke odvolací súd iba poznamenáva, že formálne náležitosti znaleckého posudku sú dôležité, avšak podstatným pre rozhodnutie vo veci samej sú závery znalca, vyjadrené po vykonaní znaleckého dokazovania. Z tohto dôvodu odvolací súd je toho názoru, že formálne nedostatky znaleckého posudku nemôžu mať za následok spochybnenie odbornej spôsobilosti znalca (tá sa musí týkať úplne niečoho iného, jeho medicínskych, vedeckých a odborných znalostí) tak, ako to navodzuje žalobca v podanom odvolaní. Nie je tiež možné konštatovať, že z tohto dôvodu je znalecký posudok nepreskúmateľný. Navyše odvolací súd dodáva, že znalec na výzvu súdu prvej inštancie tieto formálne nedostatky odstránil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú.

13.3. Odvolací súd k námietkam žalobcu, týkajúcich sa oboch znaleckých posudkov (MUDr. D., že ho neakceptoval a MUDr. W. vytyka formálne nedostatky a záver), iba poznamenáva, že v danom prípade bolo potrebné vyriešiť vysoko odbornú otázku týkajúcu sa zranení utrpených v dôsledku pracovného úrazu, liečenia týchto zranení a tiež určenia nevyhnutnej doby liečenia, nakoľko to pre prípad plnenia upravujú všeobecné poisťné podmienky. Túto otázku kompletne zodpovedal až znalec MUDr. W., ktorý v doplnení dátumovo určil nevyhnutnú dobu liečby zranení žalobcu, zohľadniac pri tom iba zranenia, ktoré utrpel žalobca v dôsledku pracovného úrazu. Je potrebné tiež poznamenať, že znalec nemohol zohľadniť predĺženie liečby zranení žalobcu utrpených pri pracovnom úraze v dôsledku jeho degeneratívnych zmien ramena. Tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, vzhľadom na zodpovedanie tejto odbornej otázky, nemal dôvod odkloniť sa od záverov znalca MUDr. W..

13.4. K námietke odvolateľa, že súd prvej inštancie nevykonal výklad čl. 8 ods. 4 všeobecných obchodných podmienok žalovanej ako celku, odvolací súd iba poznamenáva, že súd prvej inštancie sa týmto ustanovením všeobecných podmienok zaoberal, vyhodnotil ich znenie, podľa ktorého aj postupoval. Odvolací súd nemá námietky k záveru súdu prvej inštancie v tejto časti a námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú. Je nesporné, že z textu tohto článku poisťných podmienok vyplýva, že nevyhnutná doba liečenia sa má preukazovať lekárskou správou a dokladom o pracovnej neschopnosti, čo aj bolo preukázané záverom znalca MUDr. W., ktorý presne dátumovo určil nevyhnutnú dobu liečby žalobcu.

13.5. Ďalej odvolateľ vytyka súdu prvej inštancie, že nevykonal ním navrhovaný dôkaz, resp. že mu tento dôkaz vykonať znemožnil, keď mu vyrubil preddavok na vykonanie dôkazu, a to výsluch znalca MUDr. W..

13.5.1. K tejto námietke odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 253 CSP a dodáva, že znalecké dokazovanie má v rámci civilného sporového poriadku individuálny režim v súvislosti s platením preddavkov. Znalecké dokazovanie je ex lege povinne preddavkované; s výnimkou strany, ktorej bolo priznané oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 254 CSP. Takýto subjekt nemožno zaťažiť povinnosťou zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Zákon však na tento účel výslovne vyžaduje, aby bolo strane oslobodenie od súdneho poplatku riadne priznané. Nepostačuje teda čiastočné oslobodenie od súdneho poplatku, zákonné oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 4 zákona o súdnych poplatkoch, ani preukázané splnenie podmienok na oslobodenie od súdneho poplatku (komentár k ustanoveniu § 253 CSP Števec a spol., nakladateľstvo Beck). V danom prípade sa žalobca domáhal zákonného oslobodenia z dôvodu, že je spotrebiteľ, ktorý je podľa § 4 ods. 2 písm. v/ oslobodený od platenia súdnych poplatkov v prípade, ak sa domáha ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu, ktorým je napr. zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. Z uvedeného dôvodu

preto súd prvej inštancie správne postupoval, keď žiadal zložiť preddavok na vykonanie žalobcom navrhovaného úkonu - výsluchu znalca. Odvolací súd preto námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú.

13.6. Odvolateľ v súvislosti s podaným odvolaním vo veci samej namieta i výrok o náhrade trov konania a náhrade trov štátu.

13.6.1. Vzhľadom na neakceptovanie námietky a odvolania žalobcu, odvolací súd sa stotožnil aj s týmito výrokmi súdu prvej inštancie a námietku považuje za nedôvodnú.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s 255 ods. 1 CSP, v konaní úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).